

ผลการจัดการเรียนรู้บทอาขยานตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนรุ่งอรุณ ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและเจตคติ ของนักเรียนชั้นศิลปะ

ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4

The Effects of RoongAroon School's Memorized Text Learning Management According to the Learning Management Process upon Reading Ability and Attitude of the Primary Students in a Mixed Class of the 3rd and 4th Graders

ชฎาภรณ์ พิพุตทางกูร¹ และ รศ.ทัศนีย์ ผลเนืองมา²

Chadaporn Piputthangkool¹ and Assoc. Prof. Tussanee Pholnuengma²

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาแบบองค์รวม คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันอาศรมศิลป์

² ค.ม. (ประถมศึกษา) รองศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันอาศรมศิลป์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้บทอาขยาน ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนรุ่งอรุณ ที่มีต่อความสามารถในการอ่าน โดย 1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจำนวนคำที่อ่านออกเสียงผิดของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ และเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่านบทอาขยานกับคะแนนเกณฑ์ผ่านของโรงเรียน ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม 2) เปรียบเทียบคะแนนเจตคติของนักเรียนที่มีต่อบทอาขยาน ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนรุ่งอรุณ กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นศิลปะระดับประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนรุ่งอรุณ จำนวน 25 คน เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 12 คน และนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 13 คน ผู้วิจัยเป็นผู้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผนๆ ละ 60 นาที ใช้ระยะเวลาในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ทั้งสิ้น 11 สัปดาห์ ผู้วิจัยเป็นผู้จัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียง แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านบทอาขยาน และแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อบทอาขยาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงบทอาขยานดีขึ้น โดยมีจำนวนคำที่อ่านผิดลดลง 2) นักเรียนมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านบทอาขยานเฉลี่ย 30.9 คะแนน จากคะแนนเต็ม 39 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.2 ของคะแนนเต็ม 3) นักเรียนมีเจตคติก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้เฉลี่ย 3.0 คะแนน และหลังจากที่นักเรียนได้รับการจัดการกระบวนการเรียนรู้ นักเรียนมีเจตคติเฉลี่ย 3.3 คะแนน ซึ่งคะแนนเจตคติของนักเรียน หลังจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้

คำสำคัญ : บทอาขยาน / กระบวนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนรุ่งอรุณ / ความสามารถในการอ่าน / เจตคติ

ABSTRACT

The purpose of this study was to investigate the effects of RoongAroon School's memorized text learning management according to the learning management process upon readings ability through 1) comparison between the gained mean scores of a number of words which students made a mistake when reading aloud before and after the learning management and comparison between the score gained from memorized text reading comprehension and that based on a percentage of 50 out of the full score as a passing criterion set by the School, 2) comparison between students' gained scores of attitude towards the memorized text before and

after the treatment with learning management according to the RoongAroon School's learning management process. The target group was 25 primary students in a mixed class of the 3rd and 4th graders enrolled in the first semester of academic year 2010 at RoongAroon School comprising 12 students in the 3rd grade and 13 students in the 4th grade. The researcher designed 12 learning management plans; each of which was as long as 50 minutes. The learning process management lasted for 11 weeks. The researcher managed learning by herself. The instruments used were a form for taking a note of ability in reading aloud, a test of memorized text reading comprehension and a form for measuring students' attitude toward the memorized text. Data analysis was done using percentage and mean. The findings revealed 1) that students were able to read aloud the memorized text better with a decreased number of mistaken words when read, 2) that students gained a mean score of 30.9 from memorized text reading comprehension from the full score of 39 or 79.2% of the full score, and 3) that students gained a mean score of 3.0 in attitude before learning management and of 3.3 in attitude after the treatment. The students' attitude score after learning management was higher than that before the treatment.

Keywords : Memorized Text / RoongAroon School's Learning Management Process / Reading Ability / Attitude

บทนำ

ภาษาไทยเป็นสิ่งที่แสดงความเป็นเอกราชของชาติ เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร และเป็นสิ่งสะท้อนภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไทย ในการใช้ภาษาเพื่อการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และความรู้สึก

บทร้อยกรอง เป็นเครื่องยืนยันถึงลักษณะอันพิเศษของภาษาไทยดังกล่าวได้เป็นอย่างดี บทร้อยกรองมีความไพเราะ และมีสัมผัสคล้องจอง ซึ่งทำให้ผู้เรียนเพลิดเพลินและจดจำได้ง่าย จึงเหมาะสมที่จะใช้ถ่ายทอดความรู้หรือเรื่องราวต่างๆ

การท่องจำบทร้อยกรอง เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การท่องอาขยาน ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ฉันทลักษณ์ ท่วงทำนองในการอ่าน จดจำถ้อยคำอันไพเราะ การท่องจำบทร้อยกรอง นอกจากจะเป็นการถ่ายทอดความรู้ และบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ แล้ว ยังเป็นการส่งเสริมทักษะด้านต่างๆ ให้กับผู้ท่องด้วย ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย การจดจำข้อมูลผ่านการเปล่งเสียงท่อง ส่งผลให้ผู้ท่อง มีคลังข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ได้ภายในภายหลัง ด้านจิตพิสัย หากได้ท่องหรือฟังบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่ามีคติสอนใจจะเสริมสร้างสมาธิและขัดเกลาจิตใจได้ดี การฝึกฝนการอ่าน การท่อง การฟังอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้ผู้ท่อง ได้ฝึกฝนประสิทธิภาพการทำงาน การเคลื่อนไหวของระบบการหายใจ การขับลมหายใจ ลื่น การเปล่งเสียง การฟัง การจับจังหวะ ถือเป็นการฝึกฝนด้านทักษะพิสัยทางหนึ่ง ทั้งนี้ ศิวกันท์ ปทุมสูติ (2551 : ออนไลน์) กล่าวว่า ขณะที่ท่องอาขยาน จะก่อให้เกิด

กระบวนการจัดระเบียบจิต เกิดสมาธิ ซึมซับอารมณ์แห่งเนื้อหา ตีความกับสุนทรียภาพ กระตุ้นความคิดและจินตนาการ เชื่อมโยงสู่การเข้าถึงความหมายหลายมิติ อันจะผลิตดอกออกผลเป็นผลึกและพลังทางปัญญา

นอกจากนี้ พรพิไล เลิศวิชา (2550 : 38) กล่าวว่า โปรแกรมพัฒนาการอ่านสำหรับเด็กเล็ก ควรเริ่มต้นด้วยการอ่านและฟังบทคล้องจอง และเพลงกล่อมเด็กที่มีจังหวะจะโคน นี่คือการสืบทอดของการวางรากฐาน ด้านภาษาและวรรณคดี เลิกจากวัยนี้ไปจะทำได้ยากขึ้น

ปัจจุบันปัญหาด้านการเรียนการสอนการอ่านออกเสียง และการอ่านจับใจความ ถือเป็นเรื่องสำคัญ ที่ควรได้รับการแก้ไข เช่นเดียวกับปัญหาด้านเจตคติของนักเรียนที่มีต่อบทร้อยกรอง ผู้เรียนส่วนใหญ่มักมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับบทร้อยกรองไปในทำนองว่าวรรณคดีหรือบทร้อยกรองต่างๆ เป็นของโบราณ คร่ำครึ เศษ และล้าสมัย ซึ่ง ธิติรัตน์ วิเชียรมงคลกุล (2548 : 24) กล่าวว่า นักเรียนไม่เห็นคุณค่าของวรรณคดีอย่างแท้จริง การจัดการเรียนรู้วรรณคดี จึงมีผลสัมฤทธิ์ผิดไปจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเจตนารมณ์ของครู เพราะมุ่งเน้นคำศัพท์ และเนื้อเรื่องมากกว่าการพัฒนาความคิด ทั้งๆ ที่ บทอาขยานหรือบทร้อยกรองต่างๆ นั้น มีคุณค่ามากมายดังที่ พระมหาล้าตวัน วรปญโญ (2549 : บทคัดย่อ) กล่าวว่า อาขยานช่วยส่งเสริมการเรียนรู้วรรณกรรม ซึมซับความงามแห่งวรรณศิลป์ เป็นแบบอย่างคำประพันธ์ ให้ข้อคิดนำมาปฏิบัติได้ ผ่อนคลายความตึงเครียด มีจิตใจอ่อนโยน ช่วยให้มีความรู้ ปลูกฝังด้าน

คุณธรรม จึงให้คุณค่าแก่สังคมไทยมากควรแก่การส่งเสริมและสืบทอดต่อไป

ครูภาษาไทยจึงควรหาวิธีปลูกจิตสำนึกให้เด็กไทยรักสามัคคีด้านภาษาด้วยใจรักและมีทัศนคติที่ดีต่องานบทร้อยกรองอย่างจริงจัง เพราะจะส่งผลให้นักเรียนสนใจที่จะเรียนรู้ อันเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ต่อไป

จากประโยชน์ของอาขยานและปัญหาด้านการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่องความสามารถ ในการอ่านออกเสียง ความเข้าใจในการอ่านบทธาขยานและเจตคติของนักเรียนชั้นประถม ศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ที่มีต่อการเรียนบทธาขยาน ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนรุ่งอรุณ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียน เห็นคุณค่าของสิ่งที่ศึกษา นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังเห็นว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนรุ่งอรุณน่าจะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการสอนบทธาขยานให้กับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา การวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ในด้านการอ่านออกเสียง ความเข้าใจในการอ่านและการมีเจตคติที่ดีต่อบทธาขยาน ทั้งยังเป็นการยืนยันความสำคัญของบทธาขยานอันเป็นมรดกของภูมิปัญญาไทย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ บทธาขยานตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนรุ่งอรุณ ที่มีต่อความสามารถในการอ่าน แบ่งเป็น

1.1 ศึกษาค่าเฉลี่ยค่าที่อ่านออกเสียงผิดของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้

1.2 ศึกษาคะแนนเฉลี่ย ความเข้าใจในการอ่านบทธาขยานกับคะแนนเกณฑ์ผ่านของโรงเรียนที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็มจากแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเจตคติของนักเรียนที่มีต่อบทธาขยาน ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนรุ่งอรุณ

สมมติฐานการวิจัย

1. หลังจากได้รับการจัดกระบวนการเรียนรู้ บทธาขยานผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนรุ่งอรุณ ค่าเฉลี่ยของค่าที่นักเรียนอ่านออกเสียงผิดใน บทธาขยานมีจำนวนลดลง

2. หลังจากได้รับการจัดกระบวนการเรียนรู้ บทธาขยานผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนรุ่งอรุณ นักเรียน

จะสามารถจับใจความสำคัญของบทธาขยานที่เรียนผ่านการตอบคำถามได้คะแนนเฉลี่ยเกินกว่าคะแนนเกณฑ์ผ่าน ของโรงเรียนที่กำหนดไว้ที่ ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม

3. หลังจากได้รับการจัดกระบวนการเรียนรู้ บทธาขยานผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนรุ่งอรุณ นักเรียนจะมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อบทธาขยานหลังการจัดการเรียนรู้สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยยึดกระบวนการจัดการเรียนรู้บทธาขยานและวิธีการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางของโรงเรียนรุ่งอรุณ โดยมีตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้บทธาขยานตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนรุ่งอรุณ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลอันเกิดจากการจัดการเรียนรู้บทธาขยานตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนรุ่งอรุณ แบ่งเป็น

1. ความสามารถด้านการอ่าน ประกอบด้วย ความสามารถในการอ่านออกเสียงและความเข้าใจในการอ่านบทธาขยาน

2. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อบทธาขยาน ข้อตกลงเบื้องต้น งานวิจัยครั้งนี้ ใช้บทธาขยานบทหลักและบทรองตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ตามลำดับซึ่งถือว่า มีระดับความยากง่ายในการอ่านใกล้เคียงกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถม ศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ซึ่งเป็นชั้นเรียนร่วมระหว่างนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ของโรงเรียนรุ่งอรุณ ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1 ห้องเรียน ประกอบด้วย นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 12 คน และนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 13 คน รวมนักเรียนทั้งหมด 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียง ใช้บันทึกจำนวนค่าที่นักเรียนอ่านออกเสียงผิด ตามลักษณะการอ่านดังนี้

1.1 การอ่านที่ไม่เว้นจังหวะการอ่านตาม ฉันทลักษณ์ของอาขยานแต่ละบท

1.2 การอ่านออกเสียงคำต่างๆ ผิดไป ทั้งเสียงพยัญชนะ สระ และเสียงวรรณยุกต์

1.3 การอ่านออกเสียงไม่มีเสียงคำควบกล้ำ

1.4 การอ่านออกเสียงโดยเพิ่มคำเข้าไป

1.5 การข้ามการอ่านคำต่างๆ ในบทอาขยาน

1.6 การอ่านออกเสียงถูกแต่ขาดความมั่นใจ

1.7 ไม่สามารถอ่านออกเสียงคำในบทอาขยาน

1.8 การอ่านออกเสียงคำในบทอาขยานซ้ำๆ ก่อนจะเริ่มอ่านคำต่อไป หรือย้อนกลับไปอ่านคำนั้นซ้ำๆ

2. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านบทอาขยานจำนวน 6 บท เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ แบบ 4 ตัวเลือก

3. แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อบทอาขยาน ประกอบด้วยข้อความเชิงบวกและเชิงลบ จำนวน 30 ข้อ แบ่งระดับการวัดเป็น 5 ระดับคะแนน คือ 5,4,3 2,1 ตามความหมายดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้ 5 คะแนน

เห็นด้วยมาก ได้ 4 คะแนน

เห็นด้วย ได้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ได้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้ 1 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบ่งการเรียนการสอนเป็น 2 ช่วง ช่วงแรกเรียนเนื้อหาอาขยาน 3 บท เก็บข้อมูลก่อนและหลังเรียนช่วงแรก ช่วงที่ 2 เรียนเนื้อหาอีก 3 บท เก็บข้อมูลก่อนและหลังเรียน ช่วงที่ 2 การทดสอบการอ่านออกเสียงนั้น นักเรียนมีโอกาสสุ่มเลือกบทอาขยานได้ 2 บท (เรื่อง) โดย จะแบ่งเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงสัปดาห์ที่ 1 นักเรียนจะสุ่มเลือกอาขยานมาอ่านให้ผู้วิจัยฟัง 1 ครั้ง และถือเป็นการบันทึกความสามารถในการอ่านก่อนจัดการเรียนรู้ และเมื่อเวลาผ่านไป 5 สัปดาห์ นักเรียนจะมา

อ่านออกเสียงบทอาขยานดังกล่าวใหม่อีกครั้ง ถือเป็นการอ่านออกเสียงหลังจัดการเรียนรู้ อาขยานบทที่ 1 จากนั้น นักเรียนจะสุ่มเลือกอาขยานบทที่ 2 (เรื่องที่ 2) และทำกระบวนการเช่นเดียวกับการอ่านอาขยานในบทที่ 1 จึงเท่ากับว่า นักเรียนแต่ละคนได้อ่านออกเสียง จำนวน 4 ครั้ง

2. เก็บรวบรวมคะแนนจาก แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านบทอาขยานหลังการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 บท รวมแบบทดสอบ 6 ฉบับ

3. เก็บรวบรวมคะแนนจากแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อบทอาขยานทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยเป็นแบบวัดเจตคติฉบับเดียวกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยของจำนวนคำที่อ่านผิด จากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงบทอาขยาน

2. หาค่าร้อยละจากแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านบทอาขยาน

3. หาค่าเฉลี่ยคะแนนจากแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อบทอาขยาน

สรุปผลการวิจัย

1. ก่อนจัดกระบวนการเรียนรู้ จำนวนคำผิดเฉลี่ยอยู่ที่ 7.1 คำ เมื่อได้รับการจัดกระบวนการเรียนรู้แล้ว จำนวนคำที่อ่านผิดมีค่าเฉลี่ยลดลงเหลือ 1.5 คำ ส่วนการจัดการเรียนการสอนในช่วงที่ 2 พบว่า ก่อนจัดกระบวนการเรียนรู้ จำนวนคำผิดเฉลี่ยเป็น 5.2 คำ และหลังจากได้รับการจัดกระบวนการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยจำนวนคำที่อ่านออกเสียงผิด คือ 1.6 คำ แสดงว่า จำนวนคำที่นักเรียนอ่านออกเสียงผิดนั้นมีจำนวนลดลง ดังแสดง ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนคำที่อ่านออกเสียงผิดเฉลี่ยของนักเรียนชั้นคณะ ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4

จำนวนคำผิด ในสัปดาห์ที่ 1 (คำ)	จำนวนคำผิด ในสัปดาห์ที่ 5 อาขยานบทเดิม (คำ)	จำนวนคำผิด ในสัปดาห์ที่ 6 อาขยานบทใหม่ (คำ)	จำนวนคำผิด ในสัปดาห์ที่ 10 อาขยาน บทเดียวกับสัปดาห์ที่ 6 (คำ)
7.1	1.5	5.2	1.6

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 โรงเรียนรุ่งอรุณมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านบทอาขยานจากทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านบทอาขยานจำนวน 6 บท มีคะแนนเฉลี่ย 30.9 คะแนน จากคะแนนเต็ม 39 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 79.2 ของคะแนนเต็ม ถือว่าอยู่ในระดับที่ดี ทั้งนี้ไม่มีนักเรียนคนใดที่ได้คะแนนต่ำกว่า ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม 39 คะแนนดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านบทอาขยานทั้ง 6 บท ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4

อาขยาน บทที่ 1 (6 คะแนน)	อาขยาน บทที่ 2 (8 คะแนน)	อาขยาน บทที่ 3 (6 คะแนน)	อาขยาน บทที่ 4 (6 คะแนน)	อาขยาน บทที่ 5 (7 คะแนน)	อาขยาน บทที่ 6 (6 คะแนน)	รวม (39 คะแนน)	ร้อยละ
5.6	6	5	4	5	5	30.9	79.2

อภิปรายผลการวิจัย

1. การที่จำนวนคำที่อ่านผิดของนักเรียนลดลงนั้นเป็นผลมาจากการฝึกอ่านออกเสียง โดยให้นักเรียนมีประสบการณ์ตรง ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย และท้าทายความสามารถ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนได้จดจำรูปคำ และวิธีการอ่านออกเสียงคำต่างๆ และการฝึกฝนนี้เองช่วยให้เกิดความมั่นใจ และความมั่นใจในการอ่านส่งผลให้ การอ่านออกเสียงคำผิดจึงมีจำนวนลดลง ประกอบกับคำสัมผัสต่างๆ ที่ปรากฏในบทอาขยาน ซึ่งมีจังหวะในการอ่าน ทำให้จดจำคำและการออกเสียงได้ง่าย นักเรียนจึงจำคำได้และอ่านออกเสียงได้ถูกต้องขึ้นมากขึ้น (ชันธชัย อภิเกียรติ. 2548 : 52) กล่าวว่า เสียงสัมผัสในบทร้อยกรอง เป็นเทคนิคในการช่วยจำประการหนึ่ง

2. นักเรียนชั้นประถมมีคะแนนจากแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านบทอาขยาน อยู่ที่ 30.9 คะแนน จากคะแนนเต็ม 39 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 79.2 ของคะแนนเต็มและไม่มีนักเรียนคนใดเลยที่มีคะแนนต่ำกว่า ร้อยละ 50 ซึ่งถือว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มนี้อยู่ในระดับที่ดี ผลจากการที่นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกัน ส่งผลให้นักเรียนทั้ง 2 ระดับมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นักเรียนจึงมีความเข้าใจความหมายของอาขยานแต่ละบทได้มากขึ้น อีกทั้งการหมั่นฝึกฝนการท่องอาขยานอย่างสม่ำเสมอมีผลโดยตรงต่อการซึมซับ และการจดจำเรื่องราว ข้อคิดต่างๆ ที่ปรากฏในบทอาขยาน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนชั้นประถม ประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 มีคะแนนจากการทำแบบทดสอบความเข้าใจบทอาขยานอยู่ในระดับที่ดี

3. นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติก่อนการได้รับการจัดกระบวนการเรียนรู้ 3.0 คะแนน และหลังจากที่นักเรียนได้รับการจัดกระบวนการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติ 3.3 คะแนน โดยคะแนนเฉลี่ยเจตคติของนักเรียนชั้นประถม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ก่อนและหลังการจัดกระบวนการเรียนรู้มีความแตกต่างกัน

3. นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนอาขยานระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดเจตคติก่อนจัดกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนเท่ากับ 3.0 และเมื่อนักเรียนได้รับการจัดกระบวนการเรียนรู้ คะแนนเฉลี่ย เจตคติของนักเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 3.3 เนื่องมาจาก การที่นักเรียนเกิดความพึงพอใจ รู้ทำท่าย และมีความสนใจในการเรียน ได้ผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่มากกว่า การนั่งอ่านออกเสียงอยู่กับที่นั่งเท่านั้น หรือการบังคับเคร่งครัดระเบียบวิธีในการอ่านประเภทนิม (2553 : 35) กล่าวว่า นักเรียนระดับประถมศึกษา เป็นวัยแห่งการ ช่างพูด ช่างคิด ช่างทำ เป็นวัยแห่งความฉลาดรอบรู้ สามารถฝึกพัฒนาสติปัญญาผ่านจินตนาการ อันกว้างไกลด้วยไหวพริบปฏิภาณและความคิดสร้างสรรค์

อย่างไรก็ตาม การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อบทอาขยานมากขึ้นนั้น จำเป็นที่ต้องอาศัยระยะเวลาในการฝึกฝน และกลวิธีในการจูงใจนักเรียนให้สนใจ และเกิดความรักที่จะเรียนรู้ ซึ่งไพบุลย์ อินทรวีชา (อ้างอิงมาจาก รุจิเรขราณี กุลสุวรรณ. 2550 : 37) กล่าวว่า เจตคติก็อาจมีการเปลี่ยนแปลง อันเนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม และการเรียนรู้ได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการนำกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางของโรงเรียนรุ่งอรุณไปประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาไทยในเรื่องอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ด้านภาษาที่ดียิ่งขึ้น

2. อาขยาน ยังเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูวิชาภาษาไทยควรนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพราะอาขยานเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้วรรณคดี

3. สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก หรือมีจำนวนนักเรียนไม่มาก สามารถนำแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบชั้นคละ คือ มีการเรียนรู้ร่วมระหว่างนักเรียน ต่างระดับชั้น ไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้บทอาขยานหรือบทร้อยกรองต่างๆ เพื่อเน้นให้นักเรียนมีการเรียนรู้ร่วมกัน ส่งผลให้เกิดความเข้าใจในความหมาย และซึมซับคุณค่าที่ปรากฏในบทอาขยานหรือบทร้อยกรองต่างๆ ได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากงานวิจัยในครั้งนี้ กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นคละ ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ซึ่งเรียนอยู่ในห้องเรียนเดียวกัน ทำกิจกรรมและเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน การวิจัยในครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลการจัดกระบวนการเรียนรู้อาขยานเฉพาะระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หรือ เฉพาะนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งนักเรียนมีระดับพัฒนาการในการเรียนรู้ระดับเดียวกันกับผลการจัดกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นคละ

2. ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรจะมีการขยายกลุ่มเป้าหมายในการเก็บข้อมูลไปถึงกลุ่มของผู้ปกครอง เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า มีนักเรียนหลายคนที่น่าบทยอาขยานไปฝึกท่องที่บ้าน ดังนั้นหากมีการเก็บข้อมูลจากผู้ปกครองด้วยจะได้ข้อมูลที่หลากหลายขึ้น

3. ผลการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้บทอาขยาน ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนรุ่งอรุณ โดยใช้กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนในโรงเรียนรุ่งอรุณเอง ดังนั้นหากจะมีการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรจะมีการทดลองนำกระบวนการจัดการเรียนรู้บทอาขยานของโรงเรียนรุ่งอรุณไปใช้กับโรงเรียนที่มีแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ ที่ไม่ใช่โรงเรียนวิถิพุทธหรือโรงเรียนตามแนวคิดอื่นๆ

4. ควรศึกษาถึงการนำกระบวนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนรุ่งอรุณ ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีและหลักภาษาเนื่องจากอาขยานเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการเรียนวรรณคดีและหลักภาษา

5. การวิจัยครั้งต่อไป ควรจะมีการทดลองนำกระบวนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนรุ่งอรุณไปใช้ในการจัดการเรียนรู้บทอาขยานโดยเปรียบเทียบกับกระบวนการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

ชั้นชัย อธิเกียรติ. (2548). การเปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในการจำบทร้อยกรองภาษาไทย ระหว่างกลุ่มที่ฝึกท่องจากการฟังและฝึกท่องจากการอ่าน. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อิทธิรัตน์ วิเชียรมงคลกุล. (2548). ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักร 4 MAT ที่มีผลต่อเจตคติและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประภาภัทร นิยม. (2553). มีปัญญายังฉลาด. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

พรพิไล เลิศวิชา. (2550). สอนภาษาไทยต้องเข้าใจ สมอเด็ก. กรุงเทพฯ : ศาลาแดง.

รุจิเรขราณี กุลสุวรรณ. (2550). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ตามแนวการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมองที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และเจตคติ ต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลำดวน วรปัญญาญ,พระมหา. (2549). ศึกษาเชิงวิเคราะห์หลักพุทธธรรมที่ปรากฏในบทอาขยาน. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิวกันท์ ปทุมสูต. (2551). อาขยานสร้างสรรค์การเรียนรู้. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก : <http://www.gotoknow.org.blog/krungarn1/225914> [พฤศจิกายน 2555].